

der verhitting niet bereikt. U wilt toch niet aannemen, dat deze slimmerik van een schorpioen maar gauw flauw viel om *F a b r e* tot staking van zijn braderij te bewegen? Dan zou hij een super-Hamlet geweest zijn! Bij de ouden schijnt het weder tot leven komen van een geroosterden schorpioen wel meermalen waargenomen te zijn. De schorpioen toch geldt als een der voorbeelden van de wederopstanding. Dit ziet men, meen ik, naast de phoenix en de salamander in de oude emblemen. Snuitkevers zijn dikwijls het bekende voorbeeld van dieren, die, na meer dan 24 uur in sterke alcohol gedompeld te zijn, toch na eenige dagen weer geheel bijkomen.

Nu nog een enkel woord over wat ik toch maar waag het intellect bij dieren te noemen. U haalt de onbewogen koe aan, die rustig toekijkt hoe haar soortgenoot gedood wordt. Intelligentie moet u zeker niet zoeken bij een door eeuwen domesticatie psychisch geheel gedegeneerd dier. Zijn wilde runderen even passief, wanneer er uit de kudde één door een roofdier besprongen wordt? Toch hebben runderen het niet verder gebracht dan tot kuddevorming met nauwelijks eenige organisatie, wel een der primitiefste levensgemeenschappen. Sporen van beginnend intellect dient men te zoeken bij hoogontwikkelde dieren, zoals apen, spinnen (misschien ook wel schorpioenen!), maar vooral bij de dieren in sterkgevorderde levensgemeenschappen zoals bij mieren. Zijn daar geen aanwijzingen, dat er zelfs een schemering van doodsbegrip kan bestaan? De mier, die al het doode weer gebruikt, maakt een uitzondering voor haar doode nestgenooten. Deze worden in kerkhoven bijeen gebracht. *Escherich* en *Wheeler* denken hier anders over. De mannelijke spin, bij zijn pogingen om tot copulatie te komen, lijkt er van doordrongen, dat dit een hachelijke onderneming is, waarbij zijn leven op het spel staat.

Zoo zullen er wel meer aanwijzingen te vinden zijn, die we maar niet direct opzij kunnen zetten met dooddoeners als: „bij dieren bestaat geen intellect”.

Met vriendelijke groeten, steeds gaarne,

D. Mac Gillavry.

Vreemd bezoek op kersen

door

Mej. M. E. MAC GILLAVRY.

Bij het kersenplukken ontdekte ik dit jaar verschillende exemplaren van de Rozenbok, *Aromia moschata* L., die zich te goed deden aan de overrijpe kersen. Voor een werkelijke schade door deze kevers aan de kersenteelt behoeft men wel niet bevreesd te zijn, vooral doordat zij zo kennelijk op overrijp fruit afkomen, tenzij de kever zou trachten zijn eieren op de kersenstammen te deponeren.

Het is mij niet bekend of dit feit reeds eerder is geconstateerd.

Aalsmeer Oost, Juli 1947.

Merkwaardige behuizing van *Bombus agrorum* F.

door

C. H. DIDDEN.

Op 22 Juli 1947 vond ik een nest van *Bombus agrorum* F., waarvan ik de grootte op ca. 50 exemplaren schatte.

Het nest bevond zich in een hoek van een uitbouw ener leerlooierij en bestond enkel en alleen uit haren van koehuiden en dergelijke. Deze haren zijn „ambtshalve” steeds sterk besmet met bijtende chemicaliën als kalk, zwavelnatrium enz.